USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **M. G.,** zastoupená advokátem JUDr. Pavlem Pohorským, se sídlem Revoluční 767/25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 1. 2019, č. j. OAM-653/ZA-ZA11-K09-2018, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 3. 2021, č. j. 2 Az 11/2019 - 30,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobkyně advokátovi JUDr. Pavlu Pohorskému **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v celkové výši 8 228 Kč. Uvedená částka bude jmenovanému vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení. Náklady zastoupení žalobkyně **nese** stát.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou kasační stížnosti napadla žalobkyně v záhlaví uvedený rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 1. 2019. Tímto rozhodnutím nebyla žalobkyni udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

[2] Při posouzení věci vycházel soud z následujícího skutkového stavu. Žalobkyně podala žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 26. 7. 2018. V ní uvedla, že není členkou žádné politické strany, nikdy se politicky neangažovala a o politiku se nezajímá. Je svobodná, bezdětná, do České republiky přicestovala letecky dne 7. 7. 2018 jako turistka

a rozhodla se tu už zůstat. Žalobkyně je povoláním zdravotní sestra, její zdravotní stav je dobrý. V České republice potkala svoji první lásku z dětství, muže, se kterým by chtěla žít natrvalo. Dotyčný je státním příslušníkem České republiky, ale původem je Armén a žije zde asi 20 let. Do Arménie se žalobkyně nyní bojí vrátit, neboť její rodina nesouhlasí se sňatkem, který mezitím uzavřela, a její bratr prohlásil, že ji zabije.

[3] Na základě výše uvedených skutečností dospěl krajský soud k závěru, že žalobkyně nesplňuje žádnou z podmínek pro udělení mezinárodní ochrany, napadené rozhodnutí žalovaného proto vyhodnotil jako zákonné.

[4] Kasační stížnost podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) formálně z důvodů uvedených v § 103 odst. 1, písm. a), b) a d) s. ř. s. Fakticky v podstatě namítala jen to, že krajský soud podcenil nebezpečí, které jí v současné době v zemi původu hrozí, přičemž tomuto nebezpečí by byla vystavena nejen ona, ale i její dvouletá dcera. Dle jejího názoru byly splněny minimálně podmínky pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. Přijatelnost své kasační stížnosti spatřuje v tom, že se městský soud dopustil pochybení, které má dopad do jejího hmotně-právního postavení.

[5] Dříve, než mohl Nejvyšší správní soud přistoupit k přezkoumání napadeného rozsudku v rozsahu uplatněných stížnostních bodů, musel posoudit otázku přijatelnosti kasační stížnosti.

[6] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

[7] Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39 *„přesahem vlastních zájmů stěžovatele je jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je – kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce – pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů.“*

[8] Po posouzení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky přijatelnosti nejsou splněny. V rámci tvrzení o přijatelnosti kasační stížnosti stěžovatelka nevytyčila žádnou právní otázku, k níž by se měl Nejvyšší správní soud vyjádřit v rámci sjednocování judikatury, byla pouze toho názoru, že krajský soud pochybil a toto pochybení mělo dopad do jejího hmotně-právního postavení. K tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že i takovéto pochybení může zakládat přijatelnost kasační stížnosti, nicméně nelze přitom pustit ze zřetele požadavek zákona, aby věc svým významem podstatně přesahovala vlastní zájmy stěžovatelky. Vady řízení před krajským soudem či vady v jeho úsudku při rozhodnutí ve věci by tedy musely být extrémní povahy

a takového rázu, že by bylo v rozporu se samotným principem práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, pokud by k nim Nejvyšší správní soud nepřihlédl. Vadami takového charakteru (popravdě ani jinými) napadený rozsudek městského soudu evidentně netrpí. Soud standardně zjistil a posléze vyhodnotil nikoliv složitý skutkový příběh a stejně tak, s oporou v judikatuře, učinil na jeho základě očekávané právní závěry. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle výše cit. § 104 odst. 1 s. ř. s. jako nepřijatelnou odmítl.

[9] Kasační stížnost byla odmítnuta pro nepřijatelnost, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o této stížnosti (§ 60 odst. 1 a 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[10] Ustanovený zástupce stěžovatelky advokát JUDr. Pavel Pohorský učinil ve věci dva hlavní úkony právní služby (§ 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhl. č. 177/1996 Sb.), za což mu náleží odměna za zastupování vypočtená podle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) cit. vyhl. ve výši 2 x 3 100 Kč a náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 4 ve výši 2 x 300 Kč, celkově tedy 6 800 Kč. Jmenovaný je plátcem DPH, uvedená částka byla proto podle § 57 odst. 2 s. ř. s. navýšena o 21%, takže úhrnem byla přiznána k úhradě částka 8 228 Kč. Tato částka bude jmenovanému vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení. Náklady zastoupení stěžovatelky nese dle § 60 odst. 4 stát.

[11] K tomu Nejvyšší správní soud ještě uvádí, že ustanovenému zástupci nepřiznal odměnu za úkon „porada s klientem dne 23. 6. 2021“, neboť ta je součástí úkonu podle § 11 odst. 1 písm. b) cit. vyhl., ani náhradu cestovného za cestu z Prahy do Brna a zpět kvůli nahlížení do spisu, neboť se nejednalo o náklad účelně vynaložený. Ze záznamu o nahlížení do spisu ze dne 8. 6. 2021 bylo zjištěno, že úkon proběhl uvedeného dne v době od 9.00 hod. do 9.15 hod., přičemž pověřená osoba při něm mobilním telefonem pořídila kopie části spisu Nejvyššího správního soudu. Téhož výsledku ovšem bylo možno dosáhnout podstatně méně nákladným způsobem, např. po vyžádání zasláním spisu Obvodnímu soudu pro Prahu 1 k nahlížení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 8. září 2022

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu